ATILIM

Yıl 9, sayı 10 (106)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Ekim 1982

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

12 Eylülcü, 24 Ocakçı, NATO'cu cunta anayasasına HAYIR!

"Geçici maddeler" cuntayı kalıcılaştırıyor

Yenilmez güç

Su uyur, düşman uyumaz! Bu atalar sözü, bugün Türkiye'deki azgın gerici askersel diktatora koşullarında komünistler için, TKP örgütleri için somut, canlı uyarı niteliğindedir. Cunta, işbirlikçi,tekelci burjuvazinin erkini süngüyle sürdürüyor. Kendisi içerde bu en gerici güçlere, dışarda yayılmacı Amerikan emperyalizmine,NATO'ya dayanmakla ayakta duruyor. Cunta, bu gerici militarist örgüt, güttüğü askersel politikayla Anayurdu korkulu uçurumlara, serüvenlere doğru itiyor.

Cunta bunalımı çözmedi, çözemezdi. O, bunalımı daha da sertleştirdi. Pahalılık, işsizlik, vergiler, enflasyon daha da gırla gitti. Bütün bunları işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının sırtına bindirdi. Büyük tekellere, bankalara, parababalarına yeni yeni vurgun alanları açtı. Bu yağmadan militarizm geniş ölçüde yararlanıyor.

Cuntanın bu tekeller, yerli ve yabancı "kasırga" vurguncular yararına işleyen politikası toplumun değişik katmanları arasında kaygılar, homurdanmalar, alttan alta tedirginlik ve tepkiler uyandırmaya başladı. Cuntanın zorla halka dayatmaya çalıştığı "Anayasa"tasarısı tartışmalarında bütün bu çelişkiler boydanboya ortaya döküldü.

Cunta, gericiliğe, emperyalizme, Amerikan köleliğine karşı yönlenen bu genel hoşnutsuzluğun örgütlü bir direniş biçimi almasından korkuya düştü. Evren bunu Afyon ve öteki yerlerde yaptığı konuşmalarında açığa vurdu. İçini döktü.TKP'nin yığınların, halkın direnişlerini örgütleme çabası gösterdiğini söyledi. Gene Evren TKP halkımıza, "Barış istiyorsanız... NATO ve Amerikan köleliğine karşı çıkın! Demokrasi istiyorsanız, onu yok eden cunta "anayasası"na Hayır! deyin çağrısından yakındı.

Evren'in bütün bu konuşmaları, cuntanın TKP'ne, işçi sınıfına karşı yeni bir saldırısını açıklamaktan başka bir şey değildi. Saldırılar sürüyor. Böylesi bir durumda TKP sıraları yeni yeni devrimcilerle pekişiyor. Her kesilen dal, M.Suphi yoldaşın partimiz için dediği gibi, kırk filiz veriyor. TKP yenilmezdir!

MGK adını taşıyan cunta, dikte ettirdiği anayasanın özüne ve sözüne en uygun geçici maddeleri de açıkladı. Böylece 1961 Anayasasını çiğneyerek erki ele geçiren Evren, cumhurbaşkanı olacak ve onun ortakları da, erke bugünkü yetkileriyle katılacak. Evren (şimdilik "genel seçimlere kadar") Genel Kurmay Başkanı üniformasını da taşıyacak ve tüm cunta başlarıyla, onlara yardakçılık eden tüm işkencecilerden, idamcılardan, kısaca, 12 Eylül rejiminin suç ortaklarından yaşam boyu hesap sorulamayacak. Bu klik, sivil gerici güçlerle birlikte, ABD emperyalizminin ve yerli işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarları doğrultusunda erk sürecek. İşte, halka onaylatılmak istenen sözde geçici, gerçekte ise **cuntayı kalıcılaştırıcı** maddeler bunlardır.

Söz konusu maddelerin altında iki yanlı bir gerçek yatıyor. **Bir yandan**, Türkiye'nin içinde bulunduğu derin ekonomik bunalım koşullarında ve Reagancı ABD yönetiminin Türkiye'ye vermeyi planladığı rolün gereği olarak, askersel gerici diktatörlük, anayasal kılıf altında sürdürülmek isteniyor. Bu, emperyalizmin ve iç gericiliğin, Türkiye işçi sınıfına, emekçi halkına, tüm ilerleme güçlerine karşı 12 Eylülcü saldırıyı sürdürme kararında olduğunu gösteriyor. **Öte yandan**, özgürlüklerin böylesine çiğnenmesi ve cuntanın- kimi sivil gerici güçlerin yarım ağız karşı koymalarına da bakmadan-biçimsel de olsa, burjuva demokrasisinin en küçük gereklerine ayak uyduramaması, cuntanın, egemen sınıfların zayıflığını, manevra alanının darlığını kanıtlıyor. Belli ki cunta en küçük özgürlükten, dev gibi yığın hareketinin doğacağı korkusuna kapılmıştır.

Buradan çok açık iki sonuç çıkıyor: **Birincisi**, referandum öncesi ortaya çıkan görece tartışma ortamından dolayı en küçük yasalcı bir düşe kapılmak, cuntanın, işbirlikçi tekelci burjuvazinin saldırıları karşısınna silahsızlanmaya eşittir. TKP, bundan çok önce, böylesi yasalcı eğilimlere karşı ilerici güçleri uyardı; bu uyarı, herkesden önce, toplumsal muhalefetin ön sırasında yürüyen komünistler ve bağlaşıkları için geçerlidir. Daha çetin savaşıma hazırlanalım ve düşe kapılmayalım. **İkincisi**, cunta, halkın başına çalmak için havaya kaldırdığı taşı, kendi ayağına düşürmüştür. Onun erki, tüm ulusal ve toplumsal çelişkileri öylesine depreştirdi ki, eğer tüm anti-emperyalist, demokratik güçler birleşir, cesaretle savaşıma atılırsa, rejimin günleri sayılı olacaktır.Evet; halk düşmanı güçler ağır basıyor, ne ki, tehlikeler ve olanaklar nesnel bakımdan birlikte olgunlaşıyor. Bize düşen partiyi güçlendirmek ve yığınların savaşıyla yan ya-

▶Arkası 6. sayfada

Cuntanın anayasasına geçit vermeyelim

TKP Merkez Komitesi Bildirisi

Yurttaşlar!

29 Ağustos günü, Orgeneral Evren, Afyon'da konuştu. Doğrudan doğruya partimize yüklendi. Bu konuşma devlet radyo ve televizyonunda, gazetelerde yayınlandı.

Evren TKP'ne saldırdı, cuntayı savunmaya çalıştı. Somut verilere bakalım. Partimiz daha baştan bu cuntanın gerici niteliğini vurguladı. Onun getireceği anayasanın, baskıcı, anti-demokratik, askersel diktatörlüğe bir kılıf geçiren anayasa olacağını halkımıza açıkladı. Evren, bu konuşmasında bu gerçekleri doğrulamaktan başka bir şey yapmadı.

Evren konuşmasında, bizim cunta yönetimine karşı yaptığımız yayınlardan alıntılar aktardı. Evet, biz cunta yönetiminin iç ve dış politikasına karşıyız. Cunta, halkımızın, geniş emekçi yığınların çıkarlarına, ulusal çıkarlara taban tabana aykırı olarak, bir avuç tekelcinin çıkarlarını savunuyor. O, NATO başlarının ve Amerika'nın dümen suyunda gidiyor. İki yüzlü politika uyguluyor. Bir yandan Arap halklarının dostu görünmeye çalışıyor. Öte yandan daha dün Dışişleri Bakanlığı sözcüsünün ağzından, Reagan'ın, Ortadoğu'da, İsrail'e dayanarak ABD hegomonyasını güçlendirme amacı taşıyan planını desteklediğini açıkladı.

TKP emperyalizme, gericiliğe ve sömürü düzenine karşı, 62 yıldır savaşıyor. TKP, hiçbir burjuva partisinin olamadığı ve olamayacağı kadar ulusal bir partidir. Eğer bugün geniş çevreler, rejimin geleceği konusunda, cuntanın anayasasına karşı, TKP'nin görüşünü paylaşıyorsa, bu, TKP'nin halkımızın çıkarlarını, tüm ulusal çıkarları savunduğunu ve cunta anayasasının gerçekten halk

▶Arkası 5. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Yorulmayan komünist

Hüseyin Alev
TKP MK Politik Büro üyesi

İ. Bilen yoldaş 80 yaşında. 1973 sonrasında parti sıralarında yer alan biz yeni kuşak komünistler, onu tanımak olanağını bulduk. Gerçi, partimizin hemen hemen kuruluşundan bu yana, Bilen yoldaşın parti sıralarındaki çalışmaları üstüne bir çok gerçekleri biliyorduk. Sınıf savaşının nice engellerle, ileriye atılım ve gerileme dönemleriyle, yiğitlik ve döneklik örnekleriyle dolu yarım yüzyılı aşkın gelişme süreci boyunca, parti her zaman var oldu ve Bilen yoldaş, her zaman komünist önderliğe yaraşır çizgisinden ayrılmadı. Yurtseverliğin enternasyonalizmle kaynaşması, Marksizm-Leninizme bağlılık onun uzun yaşamının belirgin çizgisi oldu. Bu böyle ama, bizler onu, her biri zengin deneylerle dolu, yakın tarihimizin şu son dönemi içinde tanıdığımız için özellikle şanslıyız. Tarihsel belgelerin gri fonuna göre, yaşanan günler kıyaslanmazcasına canlıdır.

1973 yılı parti tarihimizde bir dönüm noktasıdır. Bir sıçramadır bu. Örgütlü, bilinçli yapılması gereken her eylem için geçerli olan kural, partimizin atılım dönemi için de geçerlidir. Özellikle parti kuruculuğunda sıçrama, hele gizlilik koşullarında, nice kendiliğinden gelme öğeler taşıyacaktır. Zordur kaçınmak bundan. İstenen bir şey değildir. İşçi sınıfının bilinçli kolunu, öncü kolunu örgütlemede daha da geçerlidir kendiliğinden gelmeliği önlemek. Öyleyse, göze alınması zordur böylesi bir atılımın. Sonuçlarına, önceden kestirilmesi zor, nice beklenmedik gelişmelere, başarısızlıklara gözü peklikle hazır olunmalıdır. On yıllık deney, bu gerçeği ortaya koymuştur. İdeolojik hazırlığın tamamlanmasına, kadroların titiz seçimine, örgüt biçimlerinin ayrıntılı saptanmasına, kısaca parti birliği, disiplini ve savaş yeteneği için gereken her adımın bütünüyle atılmasına, 1973 atılımının örgütleyicileri fırsat bulamamışlardır. Her şey sınıf savaşının içinde öğrenilecekti, öyle de oldu. Bu yolla parti ayağa kalkacaktı ve aynı zamanda da, sıçramanın tüm zayıflıkları, her keskin dönemeçte partinin karşısına dikilecekti. Yaşadığımız dönem bunları doğruluyor.

Biz her şeyi en iyi yaptığımızı hiç bir zaman söylemedik. Bununla birlikte, 1973 atılımı için verilen kararlarla nasıl bir ağır sorumluluk alındığı biliniyordu. Bu karar, partinin bugün sınıf savaşında yadsınmaz bir biçimde yer almasını hazırlamıştır. Bu tarihsel görevin onuru herkesden önce Bilen yoldaşa düşüyor.

Bundan on yıl önce, 12 Mart dönemiyle ortaya çıkan yeni koşullarda, birbirinden bağımsız Marksizm-Leninizmden esinlenen grupları komünist harekete yönlendirmek sorunu partimizin önünde duruyordu. Bilen yoldaş bu görevi, uzun örgütçülük deneyiminin kazandırdığı üstün bir sezgiyle kavrayan ve başaran insandır. Kurucusu olduğu Atılım, kısa zamanda dağınıklığa son vermiş, 12 Mart'tan devrimci deneylerle çıkan kadroların parti sıralarında örgütlenmesinde Leninci gazete özel

▶Arkası 6. sayfada

Yine bildiri üzerine

Ahmet AKYÜZ

Örneğin, 12 Eylül anayasasına karşı savaşıma çağıran bir bildiri hazırlayacağız. Diyelim ki, tam üniversite açılırken öğrencilere sesleniyoruz. Başlıyoruz:

"Öğrenci arkadaş! 12 Eylül'de gerici cunta erke el koydu..."Ve cuntanın yaptıklarını anlatıyoruz: İşkenceler, DİSK davası, 24 Ocakçı politika... Bir de uluslararası duruma değindik mi en aşağı 40-45 satır... Tam da sıra anayasaya gelmişti!.. "Sık aralarla yazarız" diyoruz, "50-60 satır alır..." Ve devamla önce (diyelim 7-8 satır) anayasa sorununu genel düzeyde ele alıyoruz, sonra da (yine 7-8 satır) aydınlara, öğrencilere seslenen çağrılar ve belgiler yazıyoruz. Bakıyoruz: Üniversitenin güncel yakıcı sorunlarına pek değinilmemiş. Birkaç belgiyi genişletip, eksik kalan sorunları da oraya ekliyoruz. Örneğin, "Gençliğin düşmanı cunta anayasasına Hayır" yerine, "Aydınları, gençleri zindanlara dolduran, üniversite yönetimine bilim düşmanı gericileri, hatta sicilli MHP faşistlerini yerleştiren, emekçi çocuklarına üniversite kapılarını büsbütün kapayan gerici cuntanın gençlik düşmanı anayasasına Hayır!.."

Abarttığımı biliyorum yoldaşlar, arkadaşlar... Ama hepimiz de benzeri yanlışlardan bir ya da ikisini yapmadık mı yazdığımız bildirilerde zaman zaman?

Bildiri büyük tehlike altında, özveriyle basılıyor, dağıtılıyor. Zulme, baskıya karşın halkımızın eline varan her bildiri, düşmanın can evine yönelmiş bir kurşundur. Ama bu çetin koşullarda, böylesi tehlike altında dağıtılan bildirinin her bir kelimesi de, ölçülemeyecek kadar büyük değer taşıyor, yazarına büyük sorumluluk yüklüyor. Onu en etkili, en vurucu biçimde kullanmak boynumuzun borcu: İyi kanıtlanmış, inandırıcı bildiri. Coşkulu bildiri. Kolay anlaşılır bildiri, kısa cümlelerle, "anamızdan öğrendiğimiz", konuştuğumuz dilde yazılmış bildiri...

Çok önemli: Az olsun-öz olsun: Unutmayalım: Bildiriyi okuyan da tehlike altında. En kısa sürede okuyacak. Düşman görmeden... Öyleyse kısa olacak bildirilerimiz. Örneğin: "Öğrenci arkadaş! Yarın üniversiteye girdiğin zaman, birçok arkadaşını göremeyeceksin: Onları cunta zindanlara attı! Gerçekleri gizlemeyen, dürüst pek çok hocanı göremeyeceksin: Doğramacı'nın kıyımına uğradılar! Üniversite paralı; kitap, araç-gereç ateş pahası: Açlığa, yoksulluğa mahkum ediliyor üniversite öğrencisi..." Somut yaşamdan örnekler, anayasa sorunu ile ilgili inandırıcı kısa ama özlü bir ya da iki kanıt... Ve sonunda örneğin: "Gençliğin düşmanı 12 Eylül anayasasına, YÖK'e Hayır!" Sonra diyelim olanak doğdu. "Anayasanın ve YÖK'ün içyüzünü açığa çıkaran toplantılara katılalım..." vb. Sözü uzatmadan, ne demek istiyorsak onu demek! Hem kısa, hem de söylemek istediğimiz asıl fikir bir sürü laf arasında kaybolmuyor. Bildiri "sıkıcı"laşmıyor... Atılım'ın Şubat sayısında, "Bildiri ateşi" başlıklı yazıda şöyle deniyor: "İyi bir bildiri BİR TEK ana fikri işler. İkincil yan fikirler, tahliller bildirinin işi değildir."

Bildirinin en önemli cümlesi, ilk cümle. Ona göre, bildiriyi alan kimse karar verecek sonuna dek okuyup okumamaya! Çoğu kez en iyi yol, seslendiğimiz insanların güncel, yakıcı, dirimsel sorunları ile söze başlamak. Bildirinin "oku beni"si bunlardır!.. Zaten bu olmazsa olmaz: Seslendiğimiz çevrenin yaşamı, deneyimleri, sorunları. Kanıtlarımızın, örneklerimizin kaynağı bu olmalı.

Sonra sonuç belgisi: Kısa, vurucu... Somut hedef gösteren, en iyisi somut, gerçekçi bir eyleme çağıran belgi. Burada kanıtlara, örneklere, gerekçelere yer yok artık. Onlar daha önce verildi. Şimdi hedef en özlü, en çıplak biçimde dile getirilecek!

Bir şey daha: Görsel yanı çok önemli bildirinin. Dış görünüş de "oku beni" demeli. Temiz baskı. Tek sayfanın bir yüzüne, sık olmayan, uzun olmayan satırlar. Belirgin paragraflar. Göze çarpan biçimlerde, iri harflerle yazılmış vurucu, orijinal bir başlık...

Yığınların gözünü, kulağını açtığı günlerde yaşıyoruz. Yasaklara,sansüre karşın, bilgiye susamış insanlar okuyor, dinliyor, öğreniyor. Parti örgütlerinin, ilericilerin, devrimcilerin yığınlara seslenmesi her zamankinden daha dirimsel bir görev! Bildiri çok güçlü silah: Yararlanmasını bilmeli! Bir kez daha: Her seferinde soralım kendimize: "Ok hedefe vardı mı?"

SSCB'nin 60. yılında

Örnek olma gücü

Işık YENİCE

Sosyalizm 65 yıl önce Sovyet ülkesinde emperyalizme karşı var olma savaşı veriyordu. Bu yıl, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını açan Büyük Ekim Sosyalist devriminin 65. yılı. SSCB'nin kuruluşunun 60. yılı. Bugün emperyalizm ne kadar saldırgan da olsa, gerçekte gerileme dönemindedir, savunmadadır.

Reagan'ın açtığı "haçlı seferi" sosyalizmin artan çekiciliği ve saygınlığı karşısında emperyalizmin varlığını ne pahasına olursa olsun koruma telaşından başka bir şey değildir. Sosyalizm, SSCB'de gözünü açtığı günden beri, tüm halkların, sınıfların, ülkelerin durumunu etkiledi. Barış, demokrasi, sosyal ilerleme için savaşım veren tüm güçleri derinden esinledi. Her gün daha çok etkiliyor, esinliyor. ABD'nin her barış, demokrasi, bağımsızlık savaşımının arkasında "Sovyet parmağı", "Sovyet tehdidi" vardır demesi bunun kanıtıdır. Emperyalist propaganda başta SSCB, sosyalist ülkelere, çok yönlü saldırıyor.

Emperyalizm, politik ve ideolojik saldırısının sivri ucunu en korktuğu yere, yaşayan sosyalizme yöneltiyor. Gerçekten de başta SSCB, sosyalist sistemin dünya gelişmeleri üstündeki başlıca etkisi onun örnek olma gücünden geliyor. "Sosyalizmin" diyordu Lenin, "örnek olma gücü vardır... Komünizmin anlamını pratikte örneğiyle göstermeliyiz." (Lenin Tüm yapıtlar, İng. c. 31, s. 457) Lenin'in ülkesi SSCB 60 yılda elde ettiği kazanımlarla, komünistlerin, devrimcilerin eline dünya emekçilerini sosyalizm için savaşıma esinlendirmekte işte böylesine güçlü bir silah vermiştir. Nasıl olmasın ki?

Kapitalizmle olağanüstü eşitsiz koşullarda giriştiği rekabette, savaşın yıkımları içinden geçerek, aradaki farkı böylesine hızlı kapatabilen başka hangi ülke vardır? Başka hangi ülkede 60 yıldır bunalımsız, sürekli ekonomik gelişme sağlanmıştır? İşsizlik hangi ülkede ilk kez ortadan kalkmıştır. Başka hangi sosyal sistem, toplumun tüm üyelerinin ekonomik, sosyal, politik yaşamda söz sahibi olmasını, üretim araçlarının ortak iyeliğiyle sağlam güvencelere kavuşturmuştur? Tarihte ilk işçi-köylü devleti, tüm halkın devleti hangi ülkede gerçekleştirildi? Çok uluslu bir ülkede, küçük, büyük tüm uluslar ve etnik gruplar tam eşitliğe, gönüllü kardeşçe birliğe tarihte ilk kez SSCB'de kavuşmamış mıdır? Büyük ekonomik ve askersel güce ve potansiyellere sahip başka hangi ülkede barış ve barış içinde yanyana yaşama politikası 60 yıldır ardıcıl bir devlet politikası olmuştur? Savaşı savunmak anayasa ile suç sayılmıştır?

Kuşkusuz, sosyalizm bugün henüz üstünlüklerini tümüyle ortaya koyamamıştır. L.I. Brejnev yoldaş, SBKP 26. Kongresinde, "yaptığımız

Arkası 7. sayfada

SSCB'nin ortadoğu barış planı (özet)

1- İsrail, 1967'den bu yana işgal ettiği tüm toprakları Araplara geri vermeli, sınırlar dokunulmaz ilan edilmelidir.

2- Filistin Arap halkının kendi yazgısını belirleme ve Filistin topraklarında egemen devletini kurma hakkı, pratikte güvenlik altına alınmalıdır. Filistinli göçmenler BM kararları uyarınca yurtlarına geri dönmeli ve zarar ödentisi almalıdır.

3- Kudüs'ün doğusu, Araplara geri verilmeli ve Filistin devletinin parçası olmalıdır. Tüm Kudüs'ün kutsal yerleri her üç dinin dindarlarına açık olmalıdır.

4- Bölgedeki tüm devletlerin güvenlikli ve bağımsız varlığı, sağlanmalıdır.

5- İsrail ile Arap devletleri arasındaki savaşa son verilmeli, barış kurulmalıdır.Çatışmanın tüm taraftarları, İsrail ve Filistin devleti de içinde, birbirlerinin egemenlik ve toprak bütünlüğüne saygı ve çatışmaları görüşmeler yoluyla çözmekle yükümlü olmalıdır.

6- Düzenlemeler için uluslararası garantiler olmalıdır. BM Güvenlik Konseyi'nin daimi ya da tüm üyeleri garantör rolünü üstlenebilirler.

Hıyanet politikası

B. GÜNER

Haziran 1980'de, Amerikan çıkarları uğruna Mehmetçiklerin Kore'ye ölüme sürülmesinin 30. yılıydı. Ankara'da yapılan NATO toplantısı nedeniyle, Türkiye Barış Komitesi şu açıklamayı yapmıştı: "Ankara, Tel Aviv-Kahire ekseninde yeni bir role hazırlanıyor." 14 Eylül günlü "Milliyet"te de Örsan Öymen, iki buçuk yıl önce Arafat'ın kendisine söylediklerini anımsatıyor: "Türkiye' yi de içine alan siyonist komplolarla ilgili önemli raporlar alıyorum...Kesinlikle sizi de çembere sokmaya hazırlanıyorlar. Bunu,günün birinde NATO stratejisinin bir uzantısı haline sokmaya çalışacaklar."

ABD dayatmasıyla, gerçekten de Ortadoğu NATO'nun etkinlik alanını genişletme planlarında ilk hedef seçildi.Reagan yönetiminin "6 ayda kazanılabilir nükleer savaş" çığlıkları Türkiye'ye biçtikleri rolü de tümüyle ortaya çıkardı:"ABD başları ülkemizdeki üslerden Sovyetler Birliği'ne nükleer saldırı planları yapıyor...Anadolu toprakları karşı vuruşun gücünü, hızını kesecek bir tampondur."(İ.Bilen- TKP 62. yıldönümü radyo konuşmasından.)

Cunta yönetiminin varlığı, Amerikan yönetiminin hem serüvenlere, hem siyonizmi destekleme politikasına Türkiye'yi de araç etmesini kolaylaştırıyor. Bu arada İsrail, Filistin kamplarında binlerce savunmasız kadın, çocuk, ihtiyarı boğazlıyor. Beyrut'taki Türkiye Büyük Elçiliğini bombalayıp yerle bir ediyor. Terörist Şaron ve Begin, Türkiye'yi de, İsrail' in "stratejik savunma bölgeleri" arasında gördüklerini açıklıyor... Ve tüm bunlar karşısında, Amerika'yı darıltmaktan başka kaygusu olmayan

Arkası 5. sayfada

YAŞAYAN SOSYALİZM

Dünya ekonomisinin dinamik gücü

Gelişmelerinde varolan kimi güçlüklere karşın sosyalist ülkeler topluluğu dünyamızın en dinamik ekonomik gücüdür. Sosyalizmle kapitalizmin dünya endüstri üretimindeki payı, sosyalizmden yana hızla değişiyor. Yüzdelerle:

Yıl	Sosyalist ülkeler	ABD	AET
1950	20	44	22
1981	40	25	16

1917'de Rusya'nın dünya endüstri üretimindeki payı,ABD'den 8 kat daha azdı.1979'da ise SSCB tüm dünya endüstri üretiminin beşte birini verir duruma geldi.1980'deki endüstri üretimi ise 1950'nin dünya endüstri üretimine eşitti.

"Sosyalist ülkelerde emek üretkenliği gelişmiş kapitalist devletlerdekinden daha düşük" diye ortaya atılıyorlar. Ama asıl önemli olanı; sosyalist ülkelerde emek üretkenliğinin artış hızının sermaye ülkelerinkinden iki kez daha büyük olduğunu gizliyorlar. SSCB'de emek üretkenliği 1950'de ABD'dekinin üçte biri düzeyindeyken, bugün üçte ikisi düzeyindedir.

Sovyetler Birliği'nin Batı'dan makine ve donatım satın alması "koz" sayılıyor. Sovyetler Birliği ekonomik açıdan yararlı ve uygun birçok şey satın alıyor.Batı Avrupa, ABD ve Japonya'dan bu gün toplam 4,5 milyar Ruble tutarında makine, donatım ve taşıt aracı alıyor. Ama her yıl kendisi de 160 milyar Ruble tutarında bu tip teknik üretiyor. Ve söz konusu ülkelerden tüm aldığının iki katı kadarını, 7,5 milyar duble tutarında bu tip tekniği başka ülkelere satıyor.

LENİN KÖŞESİ

Boykot üzerine

Gerici rejimlerde seçim, referandum, parlamento gibi kurumlar karşısında devrimci tutumu ele alan Lenin, "Bolşevizmi", "boykotçuluk" ile karıştırmanın yanlışlığını vurguluyor. (Lenin, İng.,c.13,s.43) "Marksist konumda bir sosyal demokrat, boykota bir kurumun çok ya da az gerici oluşuna bakarak karar vermez,.. boykot denen özgül aracın kullanılabileceği özel savaşım koşullarının bulunup bulunmadığına göre karar verir." (c.13,s.18) "Bolşevikler, 1905 Bulıgin Dumasını (1905 devrimi ardından Çarın ölü doğan bir göstermelik meclis girişimi-Ç.N.) boykot ettiklerinde, bu belgi doğruydu; ama 'çarpıcı' olduğu için değil, nesnel durumu doğru olarak yansıttığı için: Devrimci bir yükseliş vardı ve Çarlık bir danışman-Duma ile onu saptırmaya çalışıyordu." (c.15, s.300) "Boykot, eski erke karşı artık dolaysız savaş açmak, dolaysız saldırıya geçmek demektir. Kapsamlı bir devrimci yükseliş olmadan, yığınlar her yerde, söz yerindeyse, eski yasallık sınırlarından köpürüp taşacak ölçüde hareketlenmeden, boykotun başarısından söz edilemez." (c.13, s.25) "... nesnel durum çatışan toplumsal güçleri doğrudan devrim yoluyla monarşist bir anayasaya dönüş yolu arasında ivedi bir seçimle karşı karşıya getirdi. Boykot kampanyasının amacı esas olarak anayasacı hayallerle savaşmaktı. Boykotun başarısı devrimin kapsamlı, evrensel, hızlı ve güçlü yükselişine dayanıyordu." Tüm bu bakımlardan, "böyle bir yükselişin söz konusu olmadığı 1907 sonbaharına doğru şimdiki durum, böyle bir belgiyi gerektirmez ve haklı göstermez" (.13 s.49) "Yükselen devrim dönemlerinde böyle bir belgiye gereksinimin ciddi olarak doğabileceğini yadsımadan, şu anda doğrudan ve yakın etkimizle işçi sınıfı hareketinin şu ya da bu yükselişini bir bütün olarak gericiliğe onun temellerine karşı kapsamlı, evrensel, devrimci ve atılgan bir harekete dönüştürmek için her çabayı harcamalıyız (c.13, s.49)

Yığın hareketlerinde durgunluğun sürdüğü, ancak yeni bir devrimci yükselişin beklendiği koşullarda boykot belgisi karşısında Lenin'in tutumu nedir? Lenin, boykot "ancak açıkça ortaya çıkmış bir yükselişe eşlik edebilecek bir belgidir" diyor (c.13,s.49) "Yeni bir yükselişin kaçınılmazlığından," şu sonucu çıkarıyor: "Partiyi ve yığınları sistemli olarak yeni devrimci savaşımlara hazırlama gereği." (c.15, s.292) Bunun için de, birincisi, "yerel örgütlerimizi güçlendirmek", ikincisi, Dumadan, yasal parlamenter olanaklardan yararlanarak, "ajitasyonu geliştirmek" gerek: "Ancak bu ikisini birleştirmek, bizim 'durgunluk anını' aşmamıza ve yeni yükselişin gelişimini hızlandırmamıza yardım edecektir" (c.15, s.300)

Subaylar için de seçim günü

Mehmet YAVUZ

"ABD,Türk ordusundaki, Kore savaşından kalma M-48 tanklarının toplarını büyütmeyi kabul etti. F-16, F-18 gibi silahları ise Türkiye, parası olursa alacak." Bu haber basında yer aldı. Van havaalanının ABD savaş uçakları için modernleştirildiği türünden haberler de basına yansıyor. Türk ordusu, Amerika'nın zoruyla, yarı aç, yarı açık bir askerler yığını durumunda tutuluyor. Bir ABD askerine harcanan parayla Türkiye'de 12 asker besleniyor. Subaylar ve assubaylar ise, bozuk eskimiş aletlerin başında bekleyen birer nöbetçi.Çünkü Türk ordusunun NATO stratejisindeki işlevi,bir dünya savaşında kendisi yanıp yok olarak Amerika'ya zaman kazandırmak. Türkiye topraklarında, en modern silahlar da var. Ama onlar ABD ve NATO komutanlarının elinde. Türk ordusunu kendine ne kadar bağımlı da kılsa, ona sonuna kadar güvenemeyeceğini bilen Pentagon, ülkemize kendi "Çevik Kuvvetler"ini yerleştirmeye hazırlanıyor. Pentagon Türk ordusunu modernize etmekten de söz ediyor: O bundan da tetiğini kendi elinde tuttuğu atom füzelerini, kendi üslerini modernleştirmeyi anlıyor.

Eylül ayının ikinci yarısında, ABD ve İtalyan kuvvetleri Türkiye kıyılarına çıkartma manevrası yaptılar. Bu çıkartma, insanları kül olmuş bir Türkiye'yi yeniden işgal etme provasıdır. Emperyalistler Sovyetler Birliği'nin gücünü iyi tanıyor. Başlatacakları bir termonükleer savaşta Türkiye'

Arkası 7. sayfada

Yel eken fırtına biçer

Leman GÜVEN

Atatürk Öğrenci Yurdu bir zamanlar faşist komandoların silahlı çetelerinin üssüydü. Şimdi bu yurdun spor salonunda DİSK ve Türkiye Barış Komitesi yöneticileri yargılanıyor! Yeni öğretim yılına girerken üniversite gençliğinin önüne serilen görünüm budur.

Üniversitenin kapısı bu yıl da her yılki gibi açılıyor ama, gerçekte kara Yüksek Öğretim Yasası onun ağzına kilit vurmuştur. Üniversite öğrencisiyle, öğretim üyesiyle düşünce bilimsel çalışma ve örgütlenme hakkından yoksundur. Üniversite yönetimine gericiler ve sicilli MHP'liler yerleştirilmiştir. Onbinlerce genç zindanlarda, Yüzbinlerce genç ise, üniversite kapısından geri çevriliyor. İşsizliğin, sefaletin, yozlaşmanın k... cağına itiliyor. Üniversiteye girebile... bir avuç emekçi çocuğu da yoksulluğa, açlığa mahkum ediliyor: Paralı üniversite. Pek çok fakültede konan "çalışma yasağı". Ateş pahası kitaplar, ders araçları. Ateş pahası yurt kiraları... Okumak zengin çocuklarının ayrıcalığı yapılmış...

Gizli polis, üniversitenin ayrılmaz parçası olmuştur. Doğruyu savunan, sesini yükselten öğrenciye ve öğretim üyesine ise üniversitede yer yoktur. Cunta anayasasına "Eğitim ve öğretim özgürlüğü, anayasaya sadakat borcunu ortadan kaldırmaz" diye yazdırmış. Üniversiteye giren az sayıdaki emekçi çocuğunu da açlığa, yoksulluğa mahkum eden cunta, üniversiteliden bilim düşmanı anayasasına, özerkliği, bilim özgürlüğünü yok eden anayasasına "sadakat" borcu istiyor utanmadan.

Yel eken fırtına biçer. Kanlı iki yıl boyunca öğrenci gençliğe boyu... eğdirdiğini sanan cunta yanılıyor. Sessizce sınıflarına giren öğrenciler arasında yiğit genç kız ve erkeklerin gizlice dağıttığı bildiriler, fırtına öncesini anımsatıyor. Şöyle deniyor ilerici gençliğin illegal bir bildirisinde:

"İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ, ASKER;KIZ, ERKEK TÜM GENÇLER! Demokrasiye evet! Cuntanın anayasasına Hayır! Özgürlüğe, barışa, bağımsızlığa evet! 18 yaş oy hakkına evet! Cuntanın anayasasına Hayır!.."

YÖK'ün atadığı rektör ve dekanlar

* "MHP iddianamesi-101 No.lu klasöre göre, Türkeş'in çay toplantıları konuklarından, MHP yanlısı H.CİN-Diyarbakır Dicle Üniversitesi rektörlüğüne;A.SONER-Ankara Tıp Fak. dekanlığına; Ü.AKKOYUNLU - Erciyes Tıp Fak. dekanlığına getirildi.
* Ankara Üniversitesi rektörlüğüne: T.SOMER - MHP yanlısı
* Konya Selçuk Üniversitesi rektörlüğüne: E.GÖNGÖR -Faşist "Ortadoğu" gazetesi başyazarı.
* Malatya Fırat Üniversitesi rektörlüğüne: N. NURUN- "Babiali'de Sabah" yazarı.

TKP 62 yaşında

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen'in radyo konuşmasından

"TKP'nin 62. yıldönümünü kutluyoruz.TKP her şeye karşın dimdik ayaktadır. Çok çetin koşullarda, çok çetin bir savaş yürütüyor. Bunu halkımız her gün daha iyi görüyor. İşçi sınıfı, halkımız partimize onun Leninci politikasına daha bir güvenle bakıyor... Bunu cuntanın başı Evren de cuntanın atadığı savcı ve yargıçlar da ister istemez tanımak zorunda kaldılar.."Türkiye'deki halk düşmanı düzenin militarist niteliği üzerinde duran Bilen yoldaş, şunları söyledi: "Militarizm kapitalist devletin askersel gücüdür. Bu mekanizmayı içte ve dışta kullanmasıdır. Dışta yad ülkelerle, devletlerle çatışmalarda. İçte, proletaryanın, emekçi yığınlarının ekonomik, politik her tür çıkışlarını zorbalıkla bastırmada... Türkiye'de militarizmin temel özelliği uzun yıllardır NATO'ya ikili kölelik anlaşmalarına bağlı olmasıdır."

Günümüzün en yakıcı sorunu, barış mı, savaş mı sorunu olduğunu belirten Bilen yoldaş, bölgemizi tehdit edenin ABD yönetimi, onun gerginlik ve çatışma politikası olduğunu belirtti: "Bunlar, atom silahlarıyla oyun oynuyorlar. Türkiye'yi de cunta eliyle bu ölümcül oyuna çekme politikası uyguluyorlar. Ne ki barış mı savaş mı sorunu, çoktan yalnız emperyalistlerden, Reagan'lardan sorulmuyor. Barışı ardıcıl savunan bir ana güç vardır. Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu bu alanda en büyük etkendir. Dünya komünist ve işçi hareketi, halkların ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşları, tüm anakaralarda yükselen yığınsal barış hareketi emperyalizmin savaş kışkırtıcılığına karşı somut bir güçtür."

Cuntanın süngü zoruyla ayakta tutmaya çalıştığı düzenin, çürüyen yıkılmaktan kurtulamayacak olan acı bir sömürü, bir yağma düzeni olduğunu belirten Bilen yoldaş, sözlerini şöyle sürdürdü: "TKP buna karşı savaş açmıştır, savaşıyor. Halk yığınlarını, tüm yurtsever güçleri eylem ve cephe birliği yapmaya çağırıyor... Barışı korumak için tüm ulusal güçleri birleşmeye çağırıyor...

"Tüm çelişkiler şimdi cuntanın dayatmak istediği anayasaya karşı yurt çapında patlak veren direnişte apaçık ortaya çıktı... TKP, bu geniş direniş kampanyasını geliştirmek için var gücüyle çalışacak, her çabayı gösterecektir.

"TKP'nin kuruluş yıldönümü hepinize kutlu olsun." ■

Hıyanet politikası

▶Başı 3. sayfada

cunta yönetimi,kendinde bir protesto notası bile göndermeye yürek bulamıyor!

Öte yandan Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubu kuruldu. Cunta ABD'ne, Sovyetler Birliğinin ve Yakındoğu komşularımızın sınırında, yeni üsler, nükleer silah depoları veriyor. Amerikan "Çevik Kuvvetleri"ne üs ve olanak sağlamayı kabul ediyor...İsrail'in kanlı kırımlarıda,Türkiye Barış Komitesine karşı yüz karası mahkeme de, temelinde aynı saldırgan Reagan politikasının uygulama biçimleridir.

Cuntanın Amerika'ya yaranma çabaları, Türkiye'yi gittikçe daha fazla çıkmaza sokuyor. Onu komşularımızdan diğer İslam ülkelerinden uzaklaştırıyor. Yalnızlığa sürüklüyor. Enver Sedat örneği, kulaklara küpe olmalı. Oysa cunta, Amerika'nın dümen suyunda gitmede kimi zaman Mısır'la bile yarışa kalkışıyor! Örneğin Reagan'ın Ortadoğu planını desteklemekle devirdikleri çam...

Arap ülkelerinin Fes kentinde toplanıp ortak bir platform saptamalarından hemen önce, Reagan, bölgeyi kana boğan Camp David anlaşmasının uzantısı olan planını açıkladı. Bu plan Filistin halkının kendi bağımsız devletini kurma hakkını tümüyle reddediyordu. Bölgede Amerikan askersel varlığını yasallaştırmayı, Arap ülkelerini teker teker tutsak etmeyi öngörüyordu...İsrail sözümona "reddetti", Mısır destekledi. Oktay Ekşi "Hürriyet"te, "Roller iyi ezberlenmiş," diyordu! Derken bir erken öten horoz çıktı: Cuntanın Dışişleri Sözcüsü Akıman Reagan planını "Sürekli bir barışın sağlanması amacına yönelik bir öneri" diye övdü... Ama Mısır'ın dışında hiçbir başka İslam ülkesi Amerikan önerisini desteklemeyince de, burnunun üstüne düştü cunta! Bin pişman oldu!

Amerikan destekli siyonizmin tüm bölge ülkelerini tehdit ettiği koşullarda Amerika'nın dümen suyunu izlemek, ulusal hıyanettir: Halkımız hıyanet politikasına son verilmesini istiyor! Sovyetler Birliği, Fes doruğunda Arap ülkelerince saptanan ilkelerle tam bir uyum içinde olan bir barış planı önerdi: Halkımız Arap ülkelerinin, Sovyetler Birliği'nin gerçekçi ve hakça barış planlarını destekliyor!

Cuntanın anayasasına geçit vermeyelim

▶ Başı 1. sayfada

düşmanı, ulus düşmanı bir nitelik taşıdığını gösterir.

Cunta telaşlıdır. Halktan geniş tepkiler geliyor. Cunta halkı susturamadı. Halkımız anayasal haklarını savunmaya yöneldi. Cuntanın atadığı "Danışma Meclisi"nde bile bu anayasaya karşı çıkanlar oldu. Ordu içinde tedirginlik artıyor. Nasıl artmasın? Pentagon, NATO generalleri Edirne'den Kars'a, yurdu yolgeçen hanına çevirdiler. Öte yandan hükümette ve MGK içinde değişiklikler olacağı kimi gazetelerde, kimi yabancı radyolarda bile yayınlanıyor.

Anayasa konusu tüm çelişkileri yansıtan bir ayna oldu. Cunta, "komünizm umacısı" ile ilerici güçleri bölüp, parçalamaya çalışıyor. O, cunta anayasasına "Hayır!" diyenleri, "TKP'nin yolunu izliyorsunuz" diye korkutuyor. Korkutma sökmeyecektir.

Cuntanın, halka gerçekleri söylemeye yüzü yoktur. Ne ki TKP'nin politikasını Evren bu kez çarpıtamıyor. Partimizin anayasa konusundaki görüşlerini kamuoyunun çok iyi bilmesi, onu ister istemez böyle konuşturuyor. O, halkın, "TKP'nin Sesi" ve "Bizim Radyo" yayınlarını sürekli dinlemesinden yakınıyor.

Evren, cunta anayasasına karşı oluşan geniş direnişi, "dış güçler"in etkisine bağlamak istiyor. Bu çürük bir koz. Direniş yurtta oluyor, Sonra, cuntanın yurttaşlık haklarını zorla ellerinden aldığı, halkımızın onuru, ilerici politikacılar, sendikacılar, bilim adamları, sanatçılar yurt dışına atılmıştır. Bunlar protesto eylemleri düzenliyor. Bunun da kökü içerde. Evren cuntası, NATO'dan, IMF'den izin almadan tek bir adım bile atamıyor. ABD emperyalizminin savunuculuğunu yapıyor. TKP ise, cuntanın ulusal onuru böylesine ayaklar altına almasına karşı çıkıyor.

Halkımız: İş, ekmek, barış, özgürlük, ulusal bağımsızlık, demokratik bir anayasa istiyor. Önce zindanların kapıları açılmalıdır. Partilere özgürlük tanınmalıdır. Sendikaların çalışmaları serbest bırakılmalıdır. TRT, mikrofonlarını herkese açsın! Cunta, halktan korkmuyorsa, bunları yapsın, görelim! Hodri meydan!

TKP, tüm demokrasi güçlerini cuntanın "böl ve yönet" oyununa gelmemeye, uyanık olmaya çağırıyor. Anayasa referandumunda tek bir yumruk olalım! Cuntanın anayasasına geçit vermeyelim! TKP, bu anayasaya karşı olan, demokratik bir anayasa isteyen tüm güçleri destekliyor.

TKP, tüm yurttaşlarımızı cunta anayasasına hayır demeye, referandumun demokratik bir ortamda yapılması için sesini yükseltmeye çağırıyor.

6 Eylül 1982

TKP
Merkez Komitesi

...TKP MK, yurt içinde ve dışındaki tüm parti örgütlerinden, komünistlerden yeni tehlikeleri unutmaksızın daha özverili, daha yaratıcı, daha aktif çalışma istiyor...

7 Eylül 1982 TKP MK Bildirisi

Yorulmayan komünist

▶ Başı 2. sayfada

bir rol oynamıştır. Bilinmeyen bir yol değildi bu. Lenin'in daha 1902'de çizdiği, sınavdan geçmiş bir yoldu.Ama o yolda yürümek için insan Leninci olmalıdır.

Görev karmaşıktı. Ayrı örgütlerden gelen, değişik geleneklere, çalışma stiline alışmış, elbette bir günde küçük burjuva ideolojisinin kalıntılarından kurtulamayan bu kadroları, tek potada kaynaştırmak karmaşık bir görevdi. Hepimiz, kendi bildiğimizce çalışıyorduk ve daha partili yoldaşı, komünist insan tipini kendi dışımızda tanıyamamıştık. Eski çevrelerimizin dar, ama pek çok coşku verici anılarla güçlenmiş arkadaşlıklarını, neredeyse parti yoldaşlığı sanıyorduk. Bu, organlar arası ilişkileri, komünist disiplin anlayışını, profesyonelce çalışma stilini kavramayı zorlaştıran bir durum yaratıyordu. Eski gruplar içindeki savaş arkadaşlığını küçümsemek istemiyoruz. Ne ki, bu, özeleştiri-eleştiri mekanizmasını felce uğratan, yanlışların üstünü örtbas etmeye, sorunları geçiştirmeye yol açan bir etken olacaksa, elbette yıkılmalı, yerine, komünist ilişkilerin hem coşkun devrimci, hem de çelik sertliğinde ilkesel niteliği egemen olmalıydı.

Bilen yoldaş, 1977 Parti Konferansında sorunu ele aldı. Dahası, tehlikenin altını önemle çizdi. Kadrolar eski grup dönemine özgü artizanca çalışma stilini bırakmazlarsa, bu, partide fraksiyonculuğun nesnel temelini oluşturacaktır. Öyleyse, parti yaşamı için **"artizanlığa son"** belgisi temelinde, tüm çalışmalar, örgütsel yapılar yeniden ele alınmalıdır. Bilen yoldaş, bu belgiyi, parti üye bileşiminin iyileştirilmesi göreviyle organik biçimde bağladı. Parti üye bileşiminde ardıcıl olarak işçilerin sayısal oranını yükseltmek gerekiyordu. **"Fabrikalar kalemizdir"** belgisi Konferans kararlarında önemli bir yer aldı. Bu karar başta temel örgütlerimizin çalışmalarıyla her yeni aşamada yaratıcılıkla uygulanıyor.

Şimdi, geçmişi yeni bir gözle değerlendirdiğimiz zaman, 1973 atılım dönemine özgü karmaşık sorunları çözmek için adım adım nasıl ilerlendiğini daha iyi görüyoruz. Pek çok yoldaşımız gibi bu satırların yazarı da, partimizin karşılaştığı son derece zorlu sorunlar karşısında, Bilen yoldaşın kararlı tutumuna bir çok kez tanık oldu.

Konferans sonrası gelişmeler belleklerde canlıdır. Önce, eski grupçuluk kalıntılarına indirilen darbeye karşı partide küçük burjuva öğeler ayaklandı. Partinin güvenini kötüye kullanan bu kimseler baskıların, terörün yoğunlaştığı bir dönemde partiyi yıkmak gibi umutsuz bir serüvene atıldılar. Bunlar, Yürükoğlu türünden kariyerist, fraksiyoncu kimselerdi. Her dönemeçte, benzerleri tüm çıplak yüzleriyle işçi sınıfının karşısında yer almaktan kurtulamadılar.O güne kadar,parti içi ideolojik savaşımın sertliği üstüne bilgisi olmayan biz genç komünistler için, Bilen yoldaşın ikircimsiz tutumu toparlayıcı oldu. Savaşan kadrolara güvenen, onları parti sıralarında sınamayı göze alan Bilen yoldaş, bu kez, partinin sağlam çekirdeğini örgütleme görevinin başındaydı, ve parti sıralarının güvenilmez kişilerden arınması sürecini Bolşeviklerin ardıcıllığıyla yürüten kimseydi.

Bugün parti, tüm işçi sınıfıyla birlikte gerici askersel diktatörlüğün ağır saldırıları altında, insanlığın yüce amaçlarını gerçekleştirme savaşının başında yürüyor. Onun başlıca güvencesi, **"yığınlara"** diyen Bilen yoldaşın çizdiği yolda ardıcıl yürüyen parti kadrolarıdır. Bu kadroların özelliği, 80 yaşındaki yorulmaz komünistin 60 yıllık sınıf savaşı deneyi ve bilgisi ile, yeni kuşak komünistlerin atılganlık, yiğitlik, özveri niteliklerinin bir potada kaynıyor olmasıdır. Cuntanın saldırılarıyla paniğe kapılmadıysak, biz bunu, Bilen yoldaşın ve MK'nin kararlı, soğukkanlı tutumuna borçluyuz.

Biz, işçi ve aydın komünistlerin öğretmeni Bilen yoldaşa, uzun ve başarılı savaş yılları dileriz.

O, gençliğe, savaşan insanlara güvendi ve güveniyor. Bu güveni hak etmek, her adımda yeni bir dürüstlük sınavına, partiye, işçi sınıfına, Marksizm-Leninizme bağlılık sınavına hazır olmak boynumuzun borcudur.

Geçici maddeler cuntayı kalıcılaştırıyor

▶Başı 1. sayfada

na yürüyerek tüm cunta karşıtı güçleri,en önce"cunta anayasasına hayır!" belgisi çevresinde birleştirmektir.

Cuntanın başı Evren, Afyon konuşmasında, Anayasaya karşı yükselen geniş muhalefet hareketini partimizin çalışmalarına bağlamaya yeltendi. Kuşkusuz TKP, daha geçtiğimiz Aralık ayında, kimileri pek anlayamasa da , politik kutuplaşmanın,anayasa sorunu çevresinde odaklaşacağını, devrimci önseziyle görebildi. Buna uygun olarak, halk çıkarlarından yana, etkin bir kampanya örgütledi. Ne ki, bugün ortaya çıkan son derece geniş güçleri kapsayan demokratik protesto hareketinin yaratıcısı elbette TKP değildir. Eğer, kökleri derinlere varan bir dizi sosyal, ekonomik ve politik nesnel nedenler olmasaydı, değil TKP, en güçlü politik örgütler bile bir tek sosyal, yığınsal hareket yaratamazdı. Bugün, birbirinden bağımsız nice politik çevre, cunta anayasasına karşı sesini yükseltiyorsa, bunun nedeni, bu hareketin temelinde böylesi derin sosyal, ekonomik ve politik çıkarların yatmasıdır. TKP, tüm bu nedenleri gerçekçi biçimde çözümleyen, partidir. Politik arenaya, "cunta anayasasına hayır" diye çıkan milyonlarca insana savaşlarında destek olan, onlara yol gösteren partidir. Bizim, Tükkiye halkının çıkarlarından ayrı, özel çıkarlarımız yoktur, olamaz. Komünistler bugün, Türkiye toplumunda yeterince güçlü olmasalar da onlar, ulusal çıkarların gerçek temsilcisi, milyonlarca yurttaşın gerçek sözcüsü olma hakkını, bileklerinin gücüyle, her türlü zorbalığa halk adına karşı durarak elde etmişlerdir ve ediyorlar. **Anayasa savaşımından çıkan başlıca sonuç budur.**

Ne ki, çıkarları, ancak işçi sınıfıyla, onun öncü kolu TKP ile işbirliğinde olan kimi çevreler, cuntanın "anayasaya hayır demek komünistliktir" demagojisiyle sarsıntı geçiriyor; komünistlerle aralarına özel ve aslında yapay bir çizgi çekmek için bocalıyor. Çizgi, kimlerle kim arasına çizilmeli? Yaşam bu soruyu çoktan yanıtlamıştır. Çizgi, halkın özgürlüklerini yok eden, emekçilerin her türlü demokratik,sosyal kazanımlarını yağmalayan, ulusal çıkarlara hıyanet edip, Reagan kliğinin peşine düşen 82 anayasasının yandaşlarıyla, onlara karşı koyan güçler arasındadır. Eğer, bunlara karşı koyan güçlerin de arasına bölünme çizgisi çekilirse, bu bilerek ya da bilmeyerek cuntacılara yardım etmek demektir. Evren'in Afyon konuşmasında partimizin yayınlarından, bize saldırmak için de olsa, böylesine "cömertçe" alıntılar yapmasında, komünistlerle Kemalistler, sosyal demokratlar ve dindar çevreler arasındaki işbirliğini torpilleme hilesini sezemeyen hiçbir demokrat, generallerin tuzaklarından yakasını kurtaramaz. Anayasa savaşımının **ikinci dersi,** tüm ilerici güçlerin tek cephede birleşmesine karşı cuntanın anti-komünist, bölücü ideolojik saldırısını gemleme zorunluğudur.

Her ne denli ağır darbeler yersek yiyelim ortada olan şudur: Cunta anayasasına karşı ilerici güçler ilk utkuyu kazanmıştır. Cuntanın anayasası çoktan paçavraya çevrilmiş, onu cuntanın kabadayılarından başka savunan kalmamıştır. Şimdi önümüzde, cuntanın zorbalığını gemlemek, yığınlara cesaret aşılamak, referandumda cuntaya ağır bir darbe indirmek ve ona karşı politik utku kazanmanın yolunu açmak görevi duruyor. Bu, halk için ulusal bağımsızlığın ve gerçek demokrasinin yolunu açmak, iş, ekmek ve barış günlerini getirmek demektir. Var güçle cunta anayasasına hayır diyen yurttaşların sayısal gücünü arttırmak için ileriye atılalım! Ya cunta anayasasını çöplüğe atacağız; ya da, generallerin sözde demokrasisinin bağrına, anayasa referandumunda sınanmış güçlerin gerçek demokrasi, bayrağını dikeceğiz. Bu bayrak, kimi sözde devrimcilerin sandığının tersine, gölgesinde barış,demokrasi,bağımsızlık, sosyal ilerleme uğrunda sonul savaşıma atılacak milyonları birleştirmekte geçikmeyecektir.

Referandumda sandık başına!Cunta anayasasına Hayır!

Ali Saim

Yararlanan bellidir

Esenboğa'daki kanlı olay. Basında CİA ajanı Sterling'in "KGB- Ağca ilişkileri" yalanlarının sürekli yinelenmesi. Afyon'da Evren'in "Ermeni teröristleriyle Anayasaya karşı çıkanlar ilişkilidir" diye hedef göstermesi. Gerici Muharipler Derneği'nin "konuğu" Amerikalı Albay Kopp'un "ASALA teröristleri, Sovyetler Birliği'nin maşasıdır", karalaması.Ankara'da Ekmekciyan'ın Evren'i tümüyle "doğruluyan" açıklamaları. Bulgaristan'daki cinayet. Rauf Tamer'in "adres vermesi": "Komünistler, Rusya". "Tercüman"ın yine "İşçinin Sesi"ni araç yaparak TKP'ne "ASALA işbirlikçisi" biçiminde saldırısı. Ve tüm bunlar olurken, Türkmen'in 15 Eylülde "Hürriyet"te yayınlanan "Teröristler Ermeni Sosyalist Sovyet Cumhuriyeti'ni atlama tahtası olarak kullanmak istiyor" biçimindeki, anlamı karanlık, amacı belli, tuhaf sözleri.

Tüm bunlardan kim yararlanıyor? Uluslararası planda: Anti-Sovyet kampanyayı yürütenler, nükleer bir savaş planlayanlar. İçerde: Ulusal hıyanet politikasını sürdürenler. Evet, bu olaylardan kim yararlanıyorsa, açıktır ki, terörizmin arkasında da o vardır!

Ermeni terörü dedikleri olayların nasıl bir politik gelişme seyri izlediği, nasıl anti-komünizme ve anti-Sovyetizme bilinçli, düzenli ve örgütlü bir biçimde temel yapıldığı ortadadır. Gelişmeler, bu temelden yola çıkarak ülkemizdeki gericiliğin, yalnız TKP'ne değil, tüm demokrasi güçlerine karşı yeni, daha tehlikeli, daha geniş boyutlu provokasyon ve saldırılara hazırlandığını gösteriyor. Uyanık olmak gerekiyor.

Subaylar için de seçim günü

Başı 4. sayfada

nin hemen yok olacağını da biliyor. Eğer kendileri kurtulurlarsa ilerde Türkiye topraklarını yeniden ele geçirmenin planıdır bu. NATO çıkartması aynı zamanda yarın NATO'dan ayrılma kararı alabilecek bir Türkiye'ye asker çıkartma provasıdır. Gerici cunta anayasasında da NATO'ya böylesi çıkartmalar yapma ve sorgusuz habersiz orduyu savaşa sürme yetkileri veriliyor.

Amerika Türk ordusuna güvenmiyor... Cuntacı generaller de Mehmetçiğe, subay ve assubaylara güvenmiyor. Anayasa tasarısında, geçici maddelerle cumhurbaşkanına genel kurmay başkanlığını elinde tutma yetkisi de verildi. Diğer cunta üyeleri de, sivil cuntanın üyesi olarak kuvvet komutanlıklarını koruyorlar. Militarist klik, sivil demokrat güçler karşısında orduya, ordudaki demokrat güçler karşısında da sivil gericiğe dayanarak erkini sürdürmeye çalışıyor. Yeni anayasanın militarist yapısı ile, subay ve assubaylar, "iç düşman" diye hakkını arayan halkın peşinden koşturan, dış düşman diye Türkiye ile her zaman iyi komşuluk ilişkileri sürdürmek isteyen Sovyetler Birliği'ne karşı koşullandırılmış kişiler durumuna sokulmak isteniyor. Halka ve barışa düşman bir ordunun üyeleri ulusal çıkarları koruyamaz.

Böylesi bir anayasa ile ordu ulusal bağımsızlığa aykırı, halk ve demokrasi düşmanı operasyonlara daha çok sürülebilir. Sınıf savaşımının etkileri ile bunalan, araç edinmek istendiği kirli işten kuşku duyan bir tek subayın bile küçümsenemeyeceğini cunta da biliyor. Bu işleri orduya kendi anayasaşının yürürlüğe girdiği askersivil tüm demokratların ağzına kilit vurulan bir ortamda daha rahatlıkla yaptırabileceğini hesaplıyor. Referandum sonrası için koltuk kavgasında birbirlerine giren cuntacı generaller, ordudan en ufak yurtseverlik, demokratlık belirtisini silmekte anlaşıyorlar.

Gün, tüm subay ve assubaylar için bir seçim günüdür. Cuntanın gerici anayasasına evet mi demek? Yarın referandum sonrasında, cuntanın anayasayı kalkan edinerek, ulusal bağımsızlık ve demokrasiye karşı işleyeceği her türlü suça, bir ordu üyesi olarak, ortak mı olmak? Yoksa, Hayır mı demek? Yani yurtseverlik onuruyla en bağdaşanı mı seçmek?

"1982 Aldıkaçtı tasarısı Türk toplumunu çok gerilere götürecek, otoriter bir rejim doğuracak ve Atatürk ilkelerini yozlaştıracak biçimde hazırlanmıştır. Bu tasarı ne Türk milletine, ve ne de Türk ordusuna yakışır... Türk ordusu yönetiminde bu tür bir anayasa tasarısı ortaya konması içte ve dışta orduyu utandıracak ve üzecektir."

Osman Köksal-Eski Milli Birlik Komitesi üyesi

"Bu taslakta ulusal egemenlik ilkesi sözde kalıyor, özgürlüklerin özü ortadan kalkıyor. Bu anayasa ile iç politikada halkı baskı altına alıcı, susturucu bir politika izlenmek isteniyor."

Suphi Gürsoytrak- Eski Milli Birlik Komitesi üyesi

"Gericileşmiş, baskıcı amaçlar güden tekelci çevreler, Mustafa Kemal'den kalıt devrimciliğe koşut bir demokrasiyi eylemli kılacak, ülkemizin ve dünyanın sorunlarını uluslararası dengeler düzeyinde algılayan nice değerli asker, sivil gerçek Atatürkçü bulunduğunu bilsinler".

Em. Amiral Vedii Bilget

Örnek olma gücü

Başı 3. sayfada

her şeyin ideal olduğunu düşünmek bize yakışmaz. SSCB'de sosyalizm inanılmaz zor koşullar altında kuruldu. Parti yolunu önceden hiç geçilmemiş alanlarda çizdi. Bu yolda, karşılaştığımız zorlukları eksikleri ve bunların hangilerinin hâlâ aşılmak zorunda olduğunu bizden daha iyi hiç kimse bilemez" diyor. Başta SSCB, sosyalizmin bugünkü başarılarının esinlendiriciliği, onu olduğundan daha "güzel", ya da hiç sorunsuz göstermeyi gerektirmeyecek kadar güçlüdür. Yeter ki biz bu silahı iki sosyal sistemi karşılaştırırken etkin olarak kullanabilelim! Bu karşılaştırmayı sistemlerin gelişme dinameği içinde yapmasını bilelim. Yalnız ekonomik değil, sosyal, politik, kültürel, moral tüm alanlarda yapmasını bilelim. Sovyetler ülkesi ekonomik başarılarını başka hiçbir ülkeyi ve halkı sömürmeden, tersine onlara yardım ederek, alınteriyle 65 yılda elde etti. Bunları, dünya halklarını sömürerek gelişmiş birkaç kapitalist ülkedeki kimi ekonomik göstergelerle karşılaştırıp, kapitalist yolda sürünen yoksul halkımızı aldatmak isteyenlere izin vermeyelim.

Günümüzde kapitalizmin genel bunalımı olağanüstü derinleşiyor. Onun ekonomik, politik, kültürel, moral tüm çirkinlikleri saldırgan doğası çırılçıplak ortaya çıkıyor. Bu koşullarda büyük komşumuz SSCB'nin 65 yılda elde ettiği kazanımlar, yeni seçenek ve arayış içinde olan yığınlar arasındaki çalışmalarımızda başlıca silahımızdır. Bu silaha sımsıkı sarılalım.

Doğru söz

Halit Narin: "Ekonominin bir atımlık barutu kaldı".Ali Koçman: "Piyasa durgunluk içinde, enflasyon artıyor". Ayırımsız tüm parababaları: "Sonbaharda iflas dalgası geliyor". Kendileri şimdi böyle diyenler, komünistlere niçin kızıyorlar? Gerçekleri,olacakları ilk biz söyledik diye mi?

"1980 yılında hemen bütün önemli kapitalist ülkelerde yeni ve derin bir devresel bunalım başladı... Türkiye bu bunalımın etkisini henüz yeterince duymadı. Ülkemiz üzerindeki asıl yıkıcı etkileri önümüzdeki yıllarda ortaya çıkacak." (Atılım Ocak 1981 s.1) "Dün kurtuluş diye dayattıkları montaj sanayi bugün nasıl kendi başlarına bela olmuşsa, şimdi kurtuluş diye dayattıkları,'iç talebi kısmadışa açılma'da yarın daha büyük bela olacaktır."(Şubat 82,s.6)"Bu yolun sonu yoktur.Kafaoğlu(o da 24 Ocak'çıdır)belki batan birkaç tekelci patronun kurtarabilir, ama ekonomiyi batmaktan kurtaramaz"(Ağustos 82 s.4)

"Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar" derler. Desinler! Komünistleri halkın içinden, onun bağrından kimse koparıp atamadı. Atamaz!

MİLİTANLARDAN

Silahımız kararlığımızdır

Bir işçi arkadaş şöyle dedi: - Bakalım cunta ne yapacak. Eğer bu anayasayı iyice değiştirmezse referandumda ben de red oyu vereceğim. — Niçin değiştirsin ki? Dedim. Anayasada hangi hüküm var ki, Evren daha önceden bir konuşmasında belirtmemiş olsun? Cumhurbaşkanının yetkileri mi? İşçi haklarının çiğnenmesi mi? Politika yasağı mı? Anayasa cunta anayasasıdır...Kararsızlığa vakit yok. Cuntanın elinde hile ve zulüm silahları var. Bizim silahımız ise kararlılığımız ve birliğimizdir. Şimdiden birlik olup savaşmazsak, boş umutlarla oyalanırsak, yarın çok geç olabilir, dedim, referandumda hayır oyu vermek doğru, ama yetmez. Başka arkadaşlarla da konuşmalısın, anayasanın içyüzünü onlara da anlatmalısın...

Fevzi S., Gebze

Birliğin bayrağı

Diyorlar ki: "1 Mayıs'ta orak ve çekiçli bayraklarla yürünmüş de, onun için anayasada toplantı ve gösteri ile ilgili madde, engelleyici olmalıymış!" Neden korkuyorsunuz bu orak-çekiçten bu kadar? Onlar nihayet birer iş aracından başka bir şey değildir. Onlar panzer değildir. Top, tank değildir. Tüfek, cop, roket değildir... Ama elbette korkacaksınız: Çünkü orak ve çekiç, "efendimiz" diye ezdiğiniz köylünün, "Hepimiz kardeşiz" diye sömürdüğünüz işçinin BİRLİĞİNİN bayrağıdır! Sizin korkunuz işçiden- köylüdendir. Onun için halkın ağzına kilit, eline kelepçe vuruyorsunuz. Onun için 1961 Anayasasının sınırlı özgürlüklerine bile dayanamıyor, halk düşmanı KARAANAYASANIZI dayatıyorsunuz...

Bremen'den bir tersane işçisi

Barış şöleni

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde F.Almanya'da sendikacıların girişimiyle yığınsal mitingler, yürüyüşler, toplantılar yapıldı. 11 Eylül'de, 200' den fazla ünlü sanatçı Bochum'da 250 bin kişiye coşkulu bir barış şöleni yaşattılar. Programda yer alan Batıberlin Türkiye'li işçiler korosu Nazım Hikmet'in "Kız çocuğu"ağıtını söyledi. Stadyum alkışlarla çınladı. Amerikalı şarkıcı Harry Belafonte, "Amerikalı sanatçıların ve barışseverlerin armağanı" diyerek bu şölen için yeni bestelediği bir şarkısını okudu. Yunanlı sanatçı Franturi komşumuz Yunan halkının barış şarkılarını söyledi... İçimden geçirdim, Nazım yaşasaydı da bu savaşçıları görseydi diye...

Sema S., Bochum

Bir ilimizde bayram öncesinde çarşılarda dağıtılan bir bildiri

Yurttaşlar,

Bir Kurban bayramını daha açlık ve yoksulluk içinde geçireceğiz. Cuntacı generallerin kılı bile kıpırdamıyor.Üstelik: "Gideceğiz" diyerek geldiler. Şimdi "Yedi yıl daha başınızda kalacağız" diyorlar. Bu, yedi yıl daha açlık-işsizlik - kan- gözyaşı demektir.

Tuttular, Aldıkaçtı- Akyol gibi masonlara halk düşmanı bir anayasa hazırlattılar. Sonra da zorunlu din dersi kondu diye halktan bu anayasaya evet demesini istiyorlar, halktan oy dileniyorlar. Cuntacı generallerin mızrakların ucuna Kuran sayfalarını geçirip, müslümanları kırımdan geçiren Muaviye'den ne farkları vardır. Yoksulluğa, baskı ve işkencelere, demokrasinin katledilmesine karşı sessiz kalmamızı istiyorlar. Evren paşa firavun olmak, bizi kendisine kul-köle etmek istiyor.

Ocaklarımızı batıran faizciliği getiren bunlardır. IMF'nin, NATO'nun önünde el pençe duranlar bunlardır. Filistin ve Lübnan'lı kardeşlerimizi Siyonist İsrail biner biner kırarken, terörist Begin'le el altından pazarlık yapanlar bunlardır. Begin'lerin ardındaki Reagan'a bağlılık yemini edenler gene bunlardır.

Elinden kan damlarken hacca gidip, halkı kandırmaya çalışan şeytan ruhlu Türkeş gibi, din tüccarlığı yapan cuntacı generaller de, getirdikleri anayasayla ülkemizi sürgit cehenneme çevirmek istiyor!

Güzel yurdumuzu cennete çevirmek bizim elimizdedir. Tüm yurtseverler, CHP'liler, MSP'liler, Atatürkçüler, geçmişte AP'ye oy veren emekçiler, komünistler birleşebilirler. Birleşmelidirler!

Yurttaşlar!.. Halkın dini inançlarıyla oynamak isteyenlere izin vermeyelim. Herkes inancında ve ibadetinde özgür olmalıdır. Demokrasi ve özgürlük için tüm komşularımızla dostluk için birleşelim. Cuntanın anayasasına Hayır diyelim.

Siyonistlerin, Amerikancıların alkış tuttuğu anayasaya Hayır!

Faizciliğin, yıkımın anayasasına Hayır!

Memleketi zindana, halkı köleye çevirecek anayasaya Hayır!

Filistin ve öteki İslam halklarıyla aramıza ABD "Çevik Kuvvetler"ini sokan anayasaya Hayır!

Onbinler Anayasaya "HAYIR" Dedi

Eylem birliği

Bu 11 Eylül'de cuntaya karşı olan geniş politik güçler ortak eylemlerde yan yana geldiler. Federal Almanya'da, Frankfurt'ta, İsveç'te, Belçika'da, Avrupa'nın her yanında yürüyüşler, gösteriler yapıldı. FİDEF, TİP DDKD, Özgürlük yolu, KUK, Dev Yol birlikte yürüdüler. Türkiye'de demokrasi güçlerinin gerici 12 Eylül anayasasına karşı giderek güçlenen savaşımı, Batı Avrupa'daki yurttaşlarımızın eylemlerinde de yansıdı: Cuntayı protesto gösterilerine şimdiye kadar olandan çok daha fazla katılma oldu. Çeşitli politik görüşlerden on binlerce Türkiye'li işçi ve öğrenci cuntanın zulmü ve baskılarına karşı seslerini yükselttiler. Yürüyüşlerde "12 Eylülcü cunta anayasasına Hayır" belgisi yükseltildi. Bu belgi, yurtdışındaki işçilerimizin, öğrencilerimizin, cunta zulmü ile göçe zorlanan yurtseverlerin savaşımlarını Türkiye'deki demokrasi savaşımı ile bütünleştiren en güncel yakıcı belgidir. F.Almanya'daki eylemlerin küçümsenemez eksiklikleri de oldu kuşkusuz. Ama dün kendi dışındakilere silah çekmiş örgütlerin bile, cuntaya karşı ortaklaşa bir eylemde birlikte yer alması, tüm ilerici, devrimci güçler için olumlu bir adımdır. Eylem birliğine engel olan tutumların, önyargıların ve düşmanın kışkırtmalarının üstesinden gelme yolunda da bir adım. Eksiklerden, yanlışlardan da öğrenilerek, bu eylem birliği daha da güçlendirilmeli, derinleştirilmelidir.

...TKP şimdi, en başta işçileri, köylüleri, tüm çalışanları , asker sivil tüm ilerici yurtsever güçleri güçlerini birleştirmeye, anayasa referandumunda cuntaya ağır bir darbe indirmeye çağırıyor...

7 Eylül 1982 TKP MK Bildirisi

"US. News and World Report" dergisinden:

... Bir Amerikan askerine harcanan parayla Türkiyede 12 Türk askeri besleyebiliyoruz. Reagan, yurt dışındaki ABD elçiliklerinin ilan tahtalarına şu notu astırmıştır: "Dost ve müttefiklere yardım etmekle ABD doğrudan doğruya kendi kollektif güvenliğini güçlendirmektedir."

(8 Mart 1982, s.28)

TKP'nin Sesine kulak ver!

Hergün saat 5'de 25 m, 11820kHz Saat 7,9,11,13,17,19'da 31m, 9585 kHz Saat 21,23,01'de 49 m 6200kHz
Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31 m 9585 kHz